

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/421/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411213987
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1411213987.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: B.. I. C., sudkyňa Okresného súdu Bratislava IV, Saratovská 1/a, Bratislava, štátna občianka SR, zastúpenej advokátskou kanceláriou Mandzák a spol., s.r.o., so sídlom Zámocká 5, Bratislava, proti odporcovi: Rozhlas a televízia Slovenska, Mýtna 1, Bratislava, IČO: 47 232 480, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 30.000,- €, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 29.mája 2013, č.k. 44C 144/2011-272, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením pripustil súd prvého stupňa podľa § 93 ods. 1, 3 a 4 O.s.p. vstup J. O., bytom Z. K., C. XX, štátna občianka SR, do konania ako vedľajšej účastníčky na strane odporcu. Rozhodol tak na základe podania J. O. zo dňa 04.02.2013, ktorým oznámila svoj opätovný vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na stranu odporcu z dôvodu podstatnej zmeny okolností, ktoré tvorili základ pre rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorým bolo zrušené uznesenie súdu prvého stupňa o jej pripustení do konania ako vedľajšieho účastníka, ktorými je zmena stanoviska odporcu, keď tento podporuje jej vstup do konania a ďalej trestné oznámenie navrhovateľky pre trestný čin porušenia dôvernosti ústneho prejavu a iného prejavu osobnej povahy podľa § 377 Trestného zákona, keď podľa jej názoru sa navrhovateľka pokúša protiprávne ju zastrašiť hrozbou nepríjemností spojených s trestným stíhaním. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe oznámenia J. O. podaním zo dňa 18.05.2012 pripustil jej vstup do konania ako vedľajšej účastníčky na strane odporcu uznesením č.k. 44C 144/2011-160, zo dňa 27.06.2012, avšak na základe odvolaní účastníkov, Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 6Co 420/2012-196 zo dňa 30.10.2012 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že vstup vedľajších účastníkov do konania na strane odporcu nepripustil. Na základe dovolania podaného J. O. proti uzneseniu odvolacieho súdu, Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 1Cdo 82/2013 zo dňa 15.05.2013 v časti, ktorá sa týka nepripustenia vstupu Atelier.doc s.r.o. odmietol a v ostatnej časti dovolanie zamietol. V odôvodnení uviedol, že nakoľko odporca opakovane a jasne vyjadril svoj nesúhlas so vstupom J. O. ako vedľajšej účastníčky do konania na strane odporcu, odvolací súd správne právne posúdil túto skutočnosť ako determinujúcu a nepripustil takéto vedľajšie účastníctvo a ďalej uviedol, že na nové skutočnosti v dovolacom konaní neprihliadol, pretože dovolaciemu prieskumu sa mohla podrobiť správnosť právneho posúdenia veci odvolacím súdom len z aspektu záverov, na ktorých tento súd založil svoje rozhodnutie. Odporca sa podaním zo dňa 16.01.2013 vyjadril k návrhu tak, že mení svoje stanovisko vyjadrené v odvolaní zo dňa 18.07.2012 proti uzneseniu č.k. 44C 144/2011-160 zo dňa 27.06.2012 o vstupe J. O. ako vedľajšej účastníčky do konania na strane odporcu tak, že podporuje jej vstup do konania ako vedľajšej účastníčky na strane odporcu. Dospel k záveru, že ust. § 93 ods. 1 O.s.p. nepodmieňuje predpoklad na vstup do konania v postavení vedľajšieho účastníka len existenciou právneho záujmu na výroku rozhodnutia v predmetnej veci, ale existenciou akéhokoľvek právneho záujmu, t.j. aj právneho záujmu na skutkových a právnych záveroch, na ktorých je rozhodnutie v

predmetnej veci založené, a teda na celkovom výsledku konania. Uviedol, že vzhľadom na to, že v konaní existuje už rozhodnutie o tom, že vstup vedľajšej účastníčky J. O. sa nepripúšťa, považoval za potrebné pre procesnú prehľadnosť rozhodnúť o pripustení vedľajšieho účastníctva osobitným uznesením, a to pre ustálenie okruhu účastníkov konania.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka, žiadala napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietala, že nie je pravdivé tvrdenie súdu prvého stupňa, že účastníci výslovne nenamietali opätovný vstup J. O. ako vedľajšej účastníčky do konania na strane odporcu a v tejto súvislosti poukázala na svoje podanie zo dňa 21.02.2013, v ktorom uviedla, že oznámenie dovolateľky zo dňa 04.02.2013, ktorým sa opätovne domáha vstupu do konania ako vedľajšia účastníčka na strane odporcu, považuje za neopodstatnené, keď o tejto otázke súd prvého stupňa nemôže konať z dôvodu prekážky res iudicata. Z hľadiska procesnej bezpečnosti však uviedla, že nesúhlasí s pristúpením dovolateľky do konania ako vedľajšej účastníčky v zmysle jej podania zo dňa 04.02.2013. Vo svojom odvolaní ďalej namietala, že napadnuté rozhodnutie je neprípustné pre existenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci, pretože i keď napadnuté uznesenie je procesným rozhodnutím, vzťahuje sa naň primerane ust. § 159 ods. 3 O.s.p. a poukázala v tejto súvislosti na zjednocujúce stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.mája 2011 k výkladu § 159 ods. 3 v spojení s § 167 ods. 1 a § 243e ods. 1 O.s.p. uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk č. 3/2011 pod číslom 25: „pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 v spojení s § 167 ods. 1 O.s.p.)...“. Uviedla, že skutočnosť, že odporca zmenil svoje nesúhlasné stanovisko k pripusteniu J. O. do konania, nepredstavuje zmenu skutkových okolností, lebo ak by takúto zmenu predstavovala, tak na túto zmenu by prihliadol aj dovolací súd. Ďalej namietala, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keď z odôvodnenia nie je zrejmé, aký záujem považoval súd prvého stupňa za tak rozhodujúci, že na jeho základe pripustil vstup J. O. do konania, pretože súd prvého stupňa takýto záujem neuviedol, a poukázala na to, že súd prvého stupňa bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým sa dôsledne neriadil. Žiadala prihliadnúť aj na okolnosť, že napadnuté rozhodnutie je prejavom zaujatosti zákonnej sudkyne, i keď o návrhu na vylúčenie zákonnej sudkyne už nadriadený súd rozhodol, avšak je potrebné zohľadniť ďalšie procesné úkony zákonnej sudkyne, ktoré zjavne favorizujú protistranu a vytvárajú zbytočné prierahy. Podľa jej názoru má byť namietaná sudkyňa z konania vylúčená pre nedostatok nestrannosti.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa nie je vecne správne.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 93 ods. 4 veta prvá a druhá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. Koná však iba sám za seba.

Zákonom stanoveným predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníctva v konaní v zmysle cit. ustanovení je právny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku sporu, t.j. právny záujem na víťazstve v spore u účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto podmienka bude splnená spravidla vtedy, ak rozhodnutím vo veci (vo svojich dôsledkoch) bude dotknuté právne postavenie vedľajšieho účastníka, teda jeho práva a povinnosti, vyplývajúce z hmotného práva.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď bez návrhu rozhodol o prípustnosti vedľajšieho účastníctva na základe písomného oznámenia J. O. o jej opätovnom vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, avšak navrhovateľka vo svojom odvolaní poukázala na jej podanie zo dňa 21.02.2013, v ktorom uviedla, že nesúhlasí s pripustením dovolateľky do konania ako vedľajšej účastníčky v zmysle jej podania zo dňa 04.02.2013. Odvolací súd zistil, že podanie

navrhovateľky zo dňa 21.02.2013 sa v spise nenachádza, avšak z obsahu jej odvolania je zrejмый nesúhlas navrhovateľky s pristúpením J. O. do konania ako vedľajšej účastníčky na strane odporcu, a teda v čase rozhodovania odvolacím súdom vo veci bola splnená zákonom stanovená podmienka pre rozhodnutie súdu o prípustnosti vedľajšieho účasti, ktorou je návrh na jeho neprípustenie.

Odvolací súd posúdil ako nedôvodné námietky navrhovateľky, týkajúce sa neprípustnosti napadnutého uznesenia pre existenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci, pretože dospel k záveru, že zmena stanoviska odporcu, ktorý zmenil svoje pôvodné nesúhlasné stanovisko so vstupom J. O. do konania ako vedľajšej účastníčky na jeho strane, a uviedol, že jej vstup do konania podporuje, je zmenou skutkových okolností, ktoré tvorili základ pre rozhodnutie krajského súdu, ako aj Najvyššieho súdu SR o prípustnosti jej vedľajšieho účasti v konaní. Keďže vstup J. O. do konania ako vedľajšej účastníčky na strane odporcu podaním zo dňa 04.02.2013 nevyplýva z totožného skutkového stavu, nie je daná totožnosť veci s vecou, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, a nie je preto daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci podľa § 159 ods. 3 O.s.p..

Navrhovateľka v odvolaní vzniesla aj námietku zaujatosti zákonnej sudkyne, ktorú odôvodnila tým, že i keď o návrhu na vylúčenie zákonnej sudkyne už nadriadený súd rozhodol, je potrebné zohľadniť ďalšie procesné úkony zákonnej sudkyne, ktoré zjavne favorizujú protistranu a vytvárajú zbytočné prieťahy. Z uvedeného je zrejмый, že námietka zaujatosti zákonnej sudkyne vznesená navrhovateľkou sa týka okolností, spočívajúcich v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci, ktoré okolnosti nie sú dôvodom na vylúčenie sudcu v zmysle § 14 ods. 3 O.s.p. a na námietku zaujatosti týkajúcu sa týchto okolností súd v zmysle § 15a ods. 5 O.s.p. neprihliada.

Odvolací súd sa však stotožnil s názorom navrhovateľky, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd je povinný odôvodniť každé svoje rozhodnutie, a teda aj uznesenie, ktorým rozhoduje o prípustnosti vedľajšieho účasti v konaní. Tým, že zákon v cit. ustanovení uvádza, čo má odôvodnenie rozsudku obsahovať, venuje odôvodneniu zvýšenú pozornosť. Odôvodnenie rozhodnutia má totiž význam z hľadiska kontroly správnosti rozhodnutia, a to tak kontroly vlastnej, ako aj zo strany účastníkov, ale aj zo strany odvolacieho súdu v prípade, že ho bude preskúmavať.

Pod pojmom právo na spravodlivý súdny proces treba rozumieť i právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1, 17 a čl. 154c Ústavy SR).

Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a právnymi závermi, ku ktorým súd dospel, ako aj na základe akých úvah k týmto právnym záverom dospel. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť jasným, zrozumiteľným a presvedčivým podkladom pre zistenie opodstatnenosti výroku súdneho rozhodnutia. Iba uvedenie všeobecných téz, či abstraktných myšlienok, nespĺňa zákonné náležitosti odôvodnenia. Pokiaľ z odôvodnenia rozhodnutia dostatočne jeho výrok nevyplýva, teda nedostatok dôvodov nedáva spoľahlivý podklad pre tento výrok, odvolací súd bez ďalšieho takého rozhodnutie zruší, hoci by sa aj výrok ukázal správny pri náležitom odôvodnení, neprináleží totiž odvolaciemu súdu svojím rozhodnutím odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu nahrádzať.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie i postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv, pričom takýmto právom je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie korešponduje právo účastníka na dostatočné a

presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Porušením tohto práva sa totiž účastníkovi odníma možnosť skutkovo a právne reagovať na rozhodnutie súdu, proti ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho, dostatočného a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia predstavuje porušenie práva na spravodlivé súdne konanie a je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia.

V prejednávanej veci sa však súd prvého stupňa cit. zákonnými ustanoveniami a zásadami neriadil, keď výrok uznesenia, ktorým pripustil vstup vedľajšej účastníčky J. O. do konania na strane odporcu, odôvodnil len všeobecným konštatovaním, že ust. § 93 ods. 1 O.s.p. nepodmieňuje predpoklad na vstup do konania v postavení vedľajšieho účastníka len existenciou právneho záujmu na výroku rozhodnutia v predmetnej veci, ale existenciou akéhokoľvek právneho záujmu, t.j. aj právneho záujmu na skutkových a právnych záveroch, na ktorých je rozhodnutie v predmetnej veci založené, teda na celkovom výsledku konania. V odôvodnení rozhodnutia však neuviedol v čom spočíva právny záujem J. O. na výsledku tohto konania v zmysle § 93 ods. 1 O.s.p., teda ako sa rozhodnutie v predmetnej veci dotkne právneho postavenia vedľajšej účastníčky, t.j. jej práv a povinností vyplývajúcich z hmotného práva.

S poukazom na vyššie uvedené nedostatky dospel odvolací súd k záveru, že výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa nemá dostatočnú oporu v odôvodnení rozhodnutia, ktoré tak pre nedostatok dôvodov nedáva spoľahlivý a presvedčivý podklad pre opodstatnenosť právnych záverov vyslovených v jeho výrokovej časti. Dospel preto k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné, keď pre nedostatok dôvodov nie je možné náležite preskúmať výrok jeho rozhodnutia z hľadiska posúdenia jeho vecnej správnosti. Vzhľadom na to, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p., v ktorom súd prvého stupňa odstráni vytknuté nedostatky a svoje skutkové a právne závery v odôvodnení svojho rozhodnutia náležitým spôsobom odôvodní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.